

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Nordiske Smaadigte

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 111. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1838_601-txt-shoot-idm5842/facsimile.pdf (tilgået 04. august 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

De takke skal, som Gud fra Nord,
 For Herrens Død,
 Paa Morten Luthers Lunge,
 For Rosten, som i Julefang
 Paa den udklang,
 Stal Kingo Psalmer svinge.

Det er en Lyst at tænke paa,
 Hvor de mon staae,
 Sangt meer dog der at være;
 Det Andet er end, over Graus
 Af Herrens Huus,
 At græde for Hans Væ.

O vee! o hvilken Jubelfest,
 For Herrens Præst,
 Kan vi paa Gruset holde!
 Hans Raad forsvandt, hans Kraft og Tro,
 Men de vel doe
 I Hjertet, vantro, Folke?

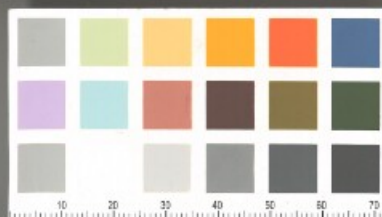
O vel da dem, de Luther-Raad!
 At de sov hen,
 For Jubel-Festens Dage!
 Her tegner kun til sig en Bæst,
 Hvor Graad er bedst,
 Hvor Sang er Suk og Klage.

Dog Raad! hvi følger, druser du,
 Saa mod i Hu?
 Lad ikkun Herren raade!
 Ei gjælder Tegn, ei værger Magt
 Imod Hans Agt,
 Og evig er Hans Raade.

Er Formiddag end fort som Nat,
 Kan Soel dog brat
 I Kraft bestraale Jorden;
 Saa dages kan, for Herrens Præst,
 En Jubelfest,
 Mens Aar gaar om i Norden.

Vi haabe tør: Halleluja
 Stal klinge da,
 Fra Hjerter, Mund og Tunge,
 Saa Lov og Tak for Bittenberg,
 I Lund, paa Bjerg,
 Med Kingo heit vi svinge.

Danke Christne! hvor I findes,
 Flettes ved vor Biskops Lig!
 Lad os her det Svundne minde!
 Mindes Gud og Himmerig!
 Gud og Himlen, som med Raarer
 Vi maa sig, sandt fra Nord,
 Svandt for Sant af usle Daarer,
 Som omtaaged Sandheds Død;
 Svandt, thi Gud er fra os svundet,
 Naar i Hjertet ei han boer,
 Havde vi saa end udgrundet
 Alt hans Raad, og heet hans Død!
 Himlen, naar vi ei fornemme,
 Gjennem Raadens Gudsdoms-Stemme,
 Hvad den er, i Himmel-Smag,
 Da for os den er forsvundet,
 Havde vi saa end udgrundet
 Skyens Lyg og Torden-Vrag!

Tanke, Bidskab, Visdom, Ord,
 Trods al Daare-Klægt paa Jord,
 Alt som Stave i en Bog
 I og for sig selv er dødt,
 Kun naar Tanden dem mon føde,
 Lese de i Hjerte-Sprog!
 Hvad er selsklog Bidskabs Rærker
 Uden Tant og Tantspil!
 Hvor er Kraftens Mindes-Mærker,
 Som ei Hjertet hører til!
 Bidskab! magted du at vakte
 Stenen bort fra Slagtenes Grav?
 Var det dig, som havde Helte,
 Styred Stib paa Tidens Hav!
 Lær den Vinge din du kalde,
 Hvor paa Vand i Sky sig sang?
 Var det dig, som fostred Skjalde,
 Gav dem Tand og Syn og Sang?
 Var det dig, som Christi Krybde
 Hvalde til en Kirkeborg,
 Eller kunde du kun yppe
 Kir og Kvist til Kirkens Sorg!
 Havst du Rod og Kraft og Tunge,
 Til at trodse Jid og Staal!
 Lærde du Martyrer sjuuge
 Seierskvad paa Rist og Vaal!
 Havde du Lutherus hærder
 Imod Kæft og Kirkeband?
 Git ved dig han usofærdet
 Sjungende paa Waalets Rand!
 Var det dig han ledte efter,

Da paa Gleder kum han git;
 Var det dig, som gav ham Kræfter
 Til at have sunkne Blit,
 Kræfter til, som Hjordens Kampe,
 Moene at byde Trods,
 Til den Storm og Strøm at dampe,
 Som har nu hævret os!
 Var det dig, som lærde Balle
 Diaret at slaae med Sandheds Ord,
 Kæd at slaae som een for alle,
 Bærgte mandig Bog og Chor!
 Gav vel du paa Kirke-Gruvet
 Pinte Gubbe Haad og Kræft?
 Dampet du den Strøm der drused
 Mod og i hans eget Bryd!
 Var du Styrmand paa hans Snekke,
 Saa trods Strøm og Hvirvelvind
 Fredens Kyst den kunde ralle,
 Svømme jævnt i Havnen ind,
 Ja, med Dannebraag i Stavn
 Svømme ind i Himlens Havn!
 Bidskab! ja, har du vel tenet
 Danmarks Flag i Balle's Stavn,
 Du med Dannebraage kronet
 Kampens Snekke, Bryd og Ravn!
 Er det dig, om jeg tør spørge,
 Som har gjort, at Ordet gaar:
 Åhrser over Balle sørge,
 Som om Valder loadet staar!
 Eller, var det dig, som gjorde
 At, med Die venlig vaadt,

